

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

92

Drucker Tibor

1961

Szerző: Rajk András

Cím:

Az igazgató nem beszél magáról

Személy

Forrás: Népszava, 1961. aug. 6.

HOSSZÚRA NYÚLNÉK EL-
MONDANI: hogyan született,
mi mindent ért meg ez az
épület, ahol most elkezdünk
diskurálni Drucker Tibor elvtárs-
sárral, hogy azután megzak-
tításokkal vagy hat óra hosszat
ne is hagyjuk abba. A hajdan-
volt csepeli Saufner-féle vendéglő
biliárdtermében, a Munkásotthon mai klubszobájában beszélgetünk előbb.
Aztán átmegyünk a színház-
terembe is, amely az itteni
munkások kuporgatott téglajegy-
eiből épült nagy kezevesen,
Diebold Herman építő-
mester derekas tervei alapján,
az ország akkori urai ellené-
re. Alig kész lett — a munká-
sókra késerves dátumot, 1920-at
írtak akkor — az alispán el akarta
venni a »keresztény szervezetek«
részére, majd a Váci Bank akarta
elárvereztetni. Így ment ez
folyvást, a csepeli vasasok, építők,
fások otthonának sosem
hagytak békét.

Aztán fordult a világ — ma
minden merőben másként van,
elmondhatatlan, hogy mennyivel
jobban. De a gond — a gond,
az most is rengeteg.

Nem ezekről kívántam írni —
Drucker Tibor elvtársról csupán,
ennek a nevezetes Munkásotthonnak
az igazgatójáról. Mondtam neki:
beszéljen magáról. Azt mondta:
nem beszél. Jól van, akkor
beszéljen arról, amiről jól-
esik.

Szűk ez a művelődési otthon —
rettenetesen szűk. Nemcsak a
csepeliek mondják, vagy éppen a
hivatalból elfogult fiatal igazgató —
megállapíthatja minden elfogulatlan
szemlélő. A grandiózusan megnövekedett
munkásváros tökéletesen kinötte az
otthont — sajnálatos aránytvesztés
következménye a mai helyzet. Tíz éve
múlt: elkészült az 50 millió költsé-
ges csepeli kultúrpalota terve — de
bizony, sajnos, a tervből valóság nem
lett. A közelmúltban legmagasabb és
legilletékesebb vizsgálat állapította
meg: »Csepelen a Munkásotthon
rekonstrukciója a kérdések kérdése. Az
épület állandó javítgatásra szorul,
korszerűtlen, elavult.«

Így igaz. A gondolatmenet itt félbeszakad — egy bácsi jön be.
Természetes, hogy a csepeli Munkásotthon
igazgatója nem beszélgethet zavartalanul
órák hosszat. Pulai Mihály bácsi csak
éppen bekkantott, hogy köszönje a múlt
pénteken a nyugdíjasoknak adott szép
műsort. Hasonló járatban van Bartusek
»Laci« is — akit már akkor így szólítottak
itt, amikor a téglajegyeket gyűjtögették
a színházterembe. Drucker elvtárs, az
igazgató, aki időközben kiment, s ákiról
a nyugdíjasok a háta mögött igazán nagy
szeretettel beszélnek — még csak akkorhoz
tíz évre, 1928-ban jött a világra.

MEGISMERKEDEM MÁ-SOKKAL IS. Másokkal a háromszázötvenezere-
ből, amennyi ember tavaly felkereste ezt a
Munkásotthont. (1954-ben még csak
hetvenhatezren fordultak meg itt.) Szilasi Jenő
például merőben más kor-

osztály, amit az is bizonyít, hogy most
katona. De ha csak teheti, eljön a szeretett otthonba,
mondhatni, minden szabadidejét itt
tölti — jobbra színjátászó barátai
között. Megismerem a képzőművész
kör bensőséges életét — már amennyire
ilyen rövid idő alatt lehetséges. No, de
itt nemcsak a hangnemre, vagy éppen a
képek világára vagyok utalva, amikor azt
mondom: bensőséges ez az élet. A tagok
feltehetően nemcsak a modellre, néha
egymásra is vetnek néhány mélyrehatóbb
pillantást. Másként Németh Miklósék
házassága, vagy a nagyon tehetséges —
időközben főiskolára került — Misch
Ádámé Heim Mártálynem történt volna meg.

Sőt, Mischék első gyermeke sem jött volna a világra.

Öt éve, az ellenforradalom után, a Munkásotthon is sokszínű történetének legsötétebb időszakát élte. Az akkori napló sok mindenről beszél. »1957. január 1: Az elmúlt hetek harci cselekményei során aknarobbanás következtében megrongálódott a Munkásotthon. A légnyomás az ablaküvegeket benyomta. Jelenleg csak a színházterem és a biliárdterem használható. — Január 8: Megkezdjük a munkát. Megbeszéljük a TIT-tel: előadás hazánk tájairól és a környező országokról. Üvegezést intézi Demény. — Január 9: A képzőművész kör első összejövetele. — Február 10: Szovjet filmet vetítünk, a címe: »Az aranykulcsocská«.

Az igazgató ekkor is Drucker Tibor elvtárs volt.

MEG-MEGSZAKADÓ BESZÉLGETÉSÜNK utolsó szünetében egy érdekes idős bácsit ismertem meg. Különös véletlen így, amint megesezt. A »Magyarországi vas- és fémmunkások csepeli helyi csoportjának jegyzőkönyve« című itt megmenekedett, sárgult albumot forgattam, kijegyezve belőle néhány elgondolkoztató mondatot. Ilyeneket: »1916. március 30: Vitéz elvtárs jelenti, hogy 327 kötetből áll a könyvtár. 188 a régi, 39 könyv kötetlen, 100 db az újonnan beszerzett a 200 koronából. 51 darabot már kivittek. — 1930. május 14: Könyvtári jelentést Oláh szaktárs teszi meg. Bejelenti, hogy az a munkanélküli szaktárs, akitől a könyveket vettük, még két darab könyvet hozott 4 P 50 fillérért. Kéri a vezetőséget, járuljanak hozzá, hogy ezt is megvásároljuk. Hegyi szaktárs hozzászólásával elfogadtatott.«

Az írásbéli Oláh Albert elvtársal azután percek múlva megismerkedtem. Annak idején a WM Nagytömeg bádögosa volt, s a szakszervezet könyvtárosa tizenöt évig. Most a nyugdíjasok intéző bizottságának elnöke. És fiatalos lelkesedéssel beszél a Rákóczi úti (Csepel) 70 000 kötetes szakszervezeti könyvtárról, s a két csepeli Szabó Ervin fiókkönyvtár 30 000 kötetéről. S azt mondja: — Nehogy azt mondja, hogy sok. Az V. kerületi

A könyvtár adja meg műszaki, zenei, irodalmi érdeklődés szerint az olvasók neveit, hogy majd eszerint hívassák az embereket az ismeretterjesztő előadásokra. A vasmű személyzeti osztályától be kell szerezni a bejáró munkások névsorát, mert tíz előadással, utammal, mozgókönyvtárral utánuk akarnak menni községekbe. Beszélni kell Zakár Lajos Józseffel az új, népszerűsítő honismereti szakkör dolgában, (Ez a fiú volt melleleg, aki tegnap édesapja után elsőnek ide robbant be, a Munkásotthonba, s telekiabálta az öreg termeket: »Emberek! Felvettek az egyetemre!«)

SZABADIDEJE KEVÉS VAN hát Drucker elvtársnak. Ha mégis akad, történetkedik — ő maga ezt a szép hivatást tanulta az egyetemen. Most, amikor ráér, a Munkásotthon történetében kutatgat. (Így jutottam magam is a régi jegyzőkönyvekhez.)

Magáról nem beszélt. Vagy csak azt hiszi, hogy nem beszélt.

Rajk András